

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 4.Pf.20.608/2025/6.

A felperes:

felperes

felperes címe

A felperes képviselője:

ügyvéd1 Ügyvédi Iroda – ügyvéd1 ügyvéd

ügyvéd1 címe

Az alperes:

alperes

alperes címe

Az alperes képviselője:

ügyvéd2 Ügyvédi Iroda – ügyvéd2 ügyvéd

ügyvéd2 címe

A per tárgya: határozat hatályon kívül helyezése

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 36.P.21.028/2025/10-II.

A fellebbezést benyújtó fél: alperes

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 114.000 (száztizennégyezer) forint együttes első- és másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A felperes a keresetében az alperes elnökségének 2024. január 22. napján tartott ülésén hozott kizáró határozat hatályon kívül helyezését kérte a Ptk. 3:37. § (1) bekezdése alapján.

[2] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Hivatkozása szerint a kizárásnak a jogalapja fennállt és a határozat megfelel a jogszabályi, alapszabályi követelményeknek. A jogorvoslati joga sem sérült a felperesnek.

[3] Az elsőfokú bíróság az ítéletében az alperes 2025. január 22-ei elnökségi ülésén meghozott, a felperest kizáró határozatát hatályon kívül helyezte. Kötelezte az alperest, fizessen meg a felperesnek 272.000 forint perköltséget.

Az elsőfokú bíróság az ítéletének indokolásában tényként állapította meg, hogy az alperes a 2025. január 22-ei elnökségi ülésén meghozott határozatával a felperest mint az alperes tagját kizárta az egyesületből. Arra a megállapításra jutott, hogy a határozat azon mondata, amely szerint a felperes az alapszabályt, az szabályzat1-t, az szabályzat2ot figyelmen kívül hagyva járt el, ezáltal veszélyeztette az alperes működését és ezért az elnökség a felperes kizárása mellett döntött, nem tesz eleget a Ptk. 3:70. § (2) bekezdésében írt követelményeknek. Hangsúlyozta, hogy e követelmények garanciális jellegűek, a kizárás esetén alapvető fontosságúak, miután a kizárás a tagsági viszony megszüntetését jelenti, a legszigorúbb szankció az egyesület működésében. Megítélése szerint ezért az egyesületnek is különös körülményekkel kell eljárnia egy-egy tag kizárása esetén, amelyhez a kellő mélységű és részletezettségű indokolás hozzátartozik. Az indokolás arra tekintettel is fontos, hogy a jogorvoslati jogot erre is figyelemmel tudja gyakorolni a tag. Rámutatott, hogy a Ptk. 3:70. § (2) bekezdése nem a kizárási eljárás egész tartalmára, hanem a kizárást kimondó határozattal szemben rögzítette azt a követelményt, hogy tartalmaznia kell mindazon tényeket, bizonyítékokat, amelyek megalapozzák a tagsági viszony megszüntetését. A támadott határozat ezzel szemben a tényeket is csak általános jelleggel, nem a felperesre konkretizáltan tartalmazta, bizonyítékokat pedig nem foglal magába. Így, az elsőfokú bíróság megítélése

szerint az alperes az indokolási kötelezettségének nem tett eleget, a határozat jogszabályba ütközik, így a Ptk. 3:37. §-a alapján azt hatályon kívül helyezte. Tényként rögzítette, hogy az alapszabály a VI.3.3. pontban rendelkezett a fellebbezési jogról panasztételi jogként, míg a panasz elbírálására hatáskörrel rendelkező fórumként a közgyűlést jelölte ki. Az alapszabály és a Ptk. 3:70. § (3) bekezdéséből következően önmagában azzal teljesül a felperes panasztételi, ezáltal fellebbezési joga, ha az évi rendes közgyűlésen lehetősége nyílik arra, hogy a kizárást tartalmazó határozat jogszerűségét vitassa. E körben eleget tett az alperes az alapszabályból fakadó kötelezettségének, az éves közgyűlésen lehetővé tette volna a felperes számára a panasztételi jogot, melyet maga a felperes sem vitatott. Nem tartotta jelen perre tartozó kérdésnek az elsőfokú bíróság, hogy a közgyűlés megtartása megfelelően megtörtént-e, előkészítése jogszabályszerű volt-e. Az indokolási kötelezettség elmulasztására figyelemmel döntött az elsőfokú bíróság a határozat hatályon kívül helyezése mellett.

[4] Az alperes a fellebbezésében elsődlegesen az ítélet megváltoztatását, a kereset teljes egészében történő elutasítását, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását kérte. Kérte, hogy a felperes viselje a per költségét. Alperesi álláspont szerint az ítélet ellentétes a Ptk. 3:35-37. §-aiban és a Kúria állandó gyakorlatában rögzített elvekkel, mely szerint a bíróság az egyesületi határozatot csak jogszabályba vagy létesítő okiratba ütközés esetén helyezheti hatályon kívül. Megítélése szerint az elsőfokú bíróság indokolatlanul beavatkozott az egyesület autonóm döntéshozatalába. A kizárási határozat indokolásának részletességét nem tartotta önálló jogi kategóriának. A Ptk. 3:70. § (2) bekezdése csupán a döntés indokolási kötelezettségét, nem pedig annak formáját vagy terjedelmét írja elő. Hivatkozott a Ptk. 3:66. § (2) bekezdésére, mely kötelezettségét a felperes súlyosan és ismételten megszegte, mint ahogy az az elsőfokú eljárásban kifejtésre került. A lojalitási és együttműködési kötelezettség megsértését önmagában megfelelő alapnak tartotta a tag kizárására. Ezen körülményekre a határozat megfelelően utalt, ezt a törvényszék nem vonta értékelési körébe. Hangsúlyozta, hogy a kizárási határozat kifejezetten tartalmazta, hogy hét alkalommal kezdeményezett egyeztetést a felperessel, amelyen nem vett részt, illetőleg azt megtagadta. A felperes magatartását a Ptk. 3:66. § (2) bekezdésébe ütköző, az egyesületi cél magvalósítását objektíve veszélyeztető lojalitás szegés, amely önmagában elegendő kizárási ok, mivel ez a kötelezettség a tagsági viszony immanens tartalmi eleme, függetlenül attól, hogy azt az alapszabály kifejezetten nevesíti-e. Az elnökség egyeztetési kísérleteinek adott kontextusban történő szándékos negligálása a szervezet működésének ellehetetlenítését célozta, az együttműködési kötelezettség súlyos megsértésének minősül. Mindezekre a határozat kitér és okszerűen arányosan alkalmazta a kizárási szankciót. A határozat írásban közlésre került felperessel, a jogorvoslati lehetőségről is tájékoztatta. A felperes élt a panasztételi jogával, az eljárás közgyűlés értette a felperest kizáró határozatot és annak indokait és ennek megfelelő eljárásrend szerint felperes panaszát elutasítva az alperesi határozat hatályban tartásáról határozott. Megítélése szerint így az eljárása mindenben megfelelt a Ptk. 3:70. § (2) bekezdése, az alapszabály VI.3. pontja szerinti garanciáknak. A felperes kizárása megalapozott és arányos szankció volt. Kiemelte, hogy az az elsőfokú bíróság az egyesületi autonómiát sértve a bírósági felülvizsgálat korlátait túllépve döntött.

[5] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Megítélése szerint az elsőfokú bíróság teljes mértékben logikusan tárta fel a tényállást, azt a bizonyítékok okszerű mérlegelésével állapította meg és így megfelelő következtetések

levonásával hozta meg döntését. A felperes részletesen és határozottan vitatta az alperesi állításokat, érvelést. Fenntartotta, hogy a határozat súlyosan jelentős mértékben sérti az alapszabály 3.2. és a Ptk. 3:70. § (2) bekezdésében foglalt követelményeket. Hivatkozott szakirodalomra, ítéleti döntésekre, továbbá a felperes tárgyaláson tett előadására. Az utóbbi körében arra, hogy azt az alperes nem vitatta, így a Pp. 266. §-a értelmében a felek egyező előadásáról van szó. Az alperes a Ptk. 3:66. § (2) bekezdésére először hivatkozik, ez utólagos ellenkérelem változtatás, amelyet a Pp. 373. § (1) bekezdése tilt és e törvényi feltételek sem állnak fenn. Az alperes hivatkozását a magánautonómia tekintetében értelmezhetetlennek tartotta.

[6] A fellebbezés alapos.

[7] A felperes a keresetében kizárólag az alperes elnökségének 2024. január 22. napján tartott ülésén hozott kizáró határozat hatályon kívül helyezése iránt terjesztett elő keresetet. Az elsőfokú eljárásban az alperes előadást tett arra – amit a felperes nem cáfol –, hogy az elnökség határozatával szemben a felperes panasszal élt, amelyet az alperes közgyűlése megtárgyalt és a panaszt elutasította, hatályában fenntartva az elnökségi határozatot.

[8] Az alperes alapszabálya 3.1. pontja értelmében a kizárási jogkör az elnökség hatáskörébe tartozik. A 3.3. pont alapján a kizáró határozat ellen a közgyűléshez lehet panasszal élni. Azt is kimondja, hogy a közgyűlés 2/3 többséggel megsemmisítheti a határozatot. Az alapszabály is tartalmazza a Ptk. 3:35. § szerinti bírósághoz fordulás jogát. Az alapszabály rendelkezései értelmében a tag kizárása az alperesnél lefolytatott kétfokú eljárás eredményeként következhet be. Az alapszabály részletesen nem szabályozza a kizárási eljárást, az azonban egyértelmű, hogy az elnökség hatáskörébe tartozik a kizárási jogkör gyakorlása, amelyben határozattal dönt és a határozata ellen ún. panasztételi joga van a tagnak, a panaszt pedig a közgyűlés bírálja el. Ez az eljárás a jelen esetben is lefolytatásra került. A felperes az elnökség kizáró határozatával szemben panasszal élt. Kifogását fogalmazta meg a peres eljárás során a tekintetben, hogy az alperes nem rendkívüli közgyűlést hívott össze, hanem az éves közgyűlésen bírálta el a panaszát. Mindebből következően tényként volt megállapítható, hogy az alperes által a felperessel szemben lefolytatott kizárási eljárásban az alperes szervei két határozatot hoztak. Az állandó bírói gyakorlat szerint a szervezetnél lefolytatott, az ún. belső jogorvoslati eljárás kimerítését követően van lehetőség a Ptk. 3:35. §-a szerinti bírósághoz fordulásra. Az alperes autonómiájából következően az alperes saját működési körében lefolytatott eljárás eredményeként meghozott, az alperesnél szabályozott jogorvoslati lehetőséget is kimerítően meghozott tag kizáró határozat támadható meg a bíróság előtt. Az alperes első- és másodfokú eljárása olyan egységes eljárás, amely alapot adhat a Ptk. 3:35. § alapján az szervezet első- és másodfokú határozata alapján a határozatokkal szemben a bírósághoz fordulásra. A keresetindítási határidő a másodfokú határozatról való tudomásszerzéstől számítandó. A felperes kizárása az alperes által meghozott elnökségi és közgyűlési határozaton alapul. A Ptk. 3:35. §-a alapján indított perben e két határozat – mint egységes egész – megtámadására van lehetőség. Kizárólag az elnökségi határozat bíróság előtti megtámadása az azt hatályban tartó közgyűlési határozat nélkül értelmezhetetlen. A felperes kifejezetten csak az elnökségi határozatot támadta a bíróság előtt, a keresetlevelét még az elnökségi határozattal szembeni panaszát elbíráló 2025. május 17-ei közgyűlés előtt előterjesztette. A peres eljárás alatt sem

módosította a keresetét, továbbra is kizárólag az elnökségi – a kizárása tárgyában az alperes által hozott elsőfokú – határozatot támadta. Ebből következően bár a felperes előadást tett a közgyűlés megtartása és a hozott határozat tekintetében, azt a bíróság nem vizsgálhatta és nem vizsgálhatta az alperes kizárási eljárásának mint egésznek a jogszabálynak, alapszabálynak megfelelését sem.

[9] A kifejtettek értelmében a Ptk. 3:35. §-a szerinti kereset a kizárás tárgyában az alperes első- és másodfokú szerve által hozott határozatok megtámadására, azok hatályon kívül helyezésére irányulhatott. A felperes keresetében kizárólag az elsőfokú elnökségi határozatot támadta, amelyre jogszabályi lehetőség nem volt. Ezért a kereset elutasításának volt helye annak érdemi vizsgálata nélkül.

[10] A kifejtetkekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a keresetet elutasította.

[11] A perköltség viseléséről a Pp. 82. § és 83. § (1) bekezdése szerint határozott. Az alperes pernyertes lett az első- és másodfokú eljárásban. Az elsőfokú eljárásra költségét a 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján hat munkaórában számította fel, amely $6 \times 14.000 = 84.000$ forintot eredményezett. A másodfokú eljárásra a rendelet 3. § (1) bekezdése szerint számította fel költségét, ami 30.000 forint. Így az ügyvédi díj az első- és másodfokú eljárásra összesen 114.000 forint. A megfizetett fellebbezési illetéket az alperes nem számította fel, ezért arról felszámítás hiányában a másodfokú bíróság nem határozhatott.

Budapest, 2026. február 10.

Dr. Molnár Ágnes s.k.
a tanács elnöke

Dr. Merőtey Anikó s.k.
előadó bíró

Dr. Szentpáli Judit s.k.
bíró